

rigelig Lejlighed til at tage en politisk Forhandling op om Forfatningen, om Tingenes og Partiernes Stilling og saa fremdeles, og saa skal jeg ikke sky en saadan Forhandling, men i Øjeblikket finder jeg, som sagt, ingen Grund dertil.

Hvad de saglige Bemærkninger angaar, som har været fremsatte, skal jeg meget hurtigt gøre mig færdig med dem. Det er blevet nævnt, at Tiden var vanskelig og kunde blive endnu vanskeligere. Man har henvist til, at det var overordentlig vanskeligt at faa Brændsel her til Landet, og det har man anført som en af Grundene til, at man er betænkelig ved at ophæve Loven af 7. August 1914. Men det er jo ingen Grund, thi de Vanskeligheder, som er mødt, og som maatte mødes, vil altid kunne løses ved Forhandling mellem Ministeriet og Rigsdagen. Ligesom vi her i Aarens Løb er enedes om den ene Lov efter den anden, Kornloven, Smørloven, Brændselsloven og saa fremdeles, vil man ogsaa i Fremtiden med Nytte kunne gaa til Danmarks Rigsdag i en vanskelig Situation og være sikker paa at faa en Lov, der er til Gavn for hele den store, almindelige, forbrugende Befolkning. Det er der ingen Tvivl om. Naar det er anført, at Dyrtiden kan blive endnu mere trykkende, end den er i Øjeblikket, og den maaske ogsaa kan blive større, naar Sønderjylland kommer under Danmark, ja, saa er det muligt; ingen af os kan vide det; men jeg er overbevist om, at ogsaa den Rigsdag, der da sidder, vil træffe Foranstaltninger, som er forsvarlige, rigtige og retfærdige, og at man med Tryghed kan overlade den at træffe Bestemmelser. Det, jeg ønsker, er, at vi, naar vi modtager disse Repræsentanter i vor Midte, da ikke skal staa med Strid om de Bestemmelser, vi nu strides om.

Det er blevet udtalt, at man vil have Lovforslaget i Udvalg. Ganske vist foreligger Spørgsmaalet jo ikke til Afgørelse i Øjeblikket, men den højtærede Formand vil maaske tillade mig at sige, at jeg indser ikke Nyttens af dette Skridt. Det er dog med det andet Ting, der skal forhandles, og jeg mente, at man meget hurtigt kunde stille sine Ændringsforslag. Vil man imidlertid have Lovforslaget i Udvalg, kan vi jo ikke hindre det, men da jeg ikke ser Nyttens deraf — jeg mener tværtimod, det er en Omvej —, vil jeg tilraade mine Meningsfæller ikke at stemme for Lovforslagets Henvisning til Udvalg, men overlade Flertallet at træffe denne Beslutning alene.

Sigvald Olsen: Skønt den højtærede Minister har fremsat en Udtalelse, der giver Svar paa det ærede 7de Medlem for Aalborg Amts (Birck) Udtalelse om Lovforslagets § 11, en Udtalelse, hvori det ærede Medlem betegnede denne Paragraf som en Attrap, har jeg dog ønsket at gøre nogle Bemærkninger i den Anledning og vil ende med at stille en Forespørgsel til det ærede Medlem. Denne § 11, der paalægger Indenrigsministeren, at han senest Dagen for Ophævelsen af Loven af 7. August 1914 skal fremsætte Forslag for Rigsdagen til midlertidig Lov om Tilsyn med saadanne enkelte eller sammensluttede Virksomheder indenfor Produktion og Omsætning, der er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriser, og om de til Sikring af Forbrugernes Interesser nødvendige Foranstaltninger i Anledning af saadan Forretningsvirksomhed, har det ærede Medlem altsaa betegnet som en Attrap. Men det ærede Medlem har jo Meningsfæller i det andet Ting, som har været med til at stemme for denne Paragraf. Det ærede Medlem ved, at ogsaa den Side af Venstre, som det konservative Folkeparti samarbejder med paa nærværende Tidspunkt, har stemt for den nævnte Paragraf. Det ærede Medlem ved, at naar vi fra vor Side og ligeledes den anden Del af Regeringspartiet har været saa betænkelige ved Ophævelsen af 7. August-Loven, som vi har været, og som vi vedblivende er, ligger det i, at vi er noget mistroiske overfor, hvorledes Rigsdagen som Helhed vil stille sig til fremtidige Forslag om Regulering af Varepriserne. Og at denne Mistro har været berettiget, derom vidner jo den Udtalelse, som det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt fremsatte. Thi naar han mener, at det, der ligger i den citerede Bestemmelse, kun er en Attrap, er det jo ikke hans Mening og kan ikke være hans Mening, at der kan komme eller vil komme noget som helst ud af det. Og det kan jo ikke være, fordi han tvivler om, at den nuværende Indenrigsminister vil fremsætte et saadant Lovforslag, thi Indenrigsministeren er jo en decideret Ven af, at vi saa længe som muligt, naar Forholdene tvinger os dertil, skal ind paa regulerende Foranstaltninger. Men det ærede Medlem maa have den Opfattelse, at fremtidige Indenrigsministre ikke vil fremsætte et saadant Lovforslag, eller ogsaa, at selv om et saadant Lovforslag bliver fremsat, vil Rigsdagen ikke vedtage det. Og er det Tilfældet, har det ærede Medlem jo Ret, saa er denne Paragraf en Attrap. Men er der nogen Alvor i den